

"Meester, bekommert het U niet, dat wij ver-
gaan?"

Marcus 4:38b.

Na een lange, drukke dag, komt de avond aan. De Meester is vermoeid van de arbeid. Velen hebben Hem gehoord. Velen werden door Hem geholpen. De dag is welbested. Elke dag van Jezus verblijf op aarde is een dag des Heeren ..een dag van de arbeid.

Als echt mens kende de Heere Jezus vermoeid-
heid, honger en dorst. Nu is het avond ge-
worden. Luther bad:

Heere, blijf bij ons, want het is avond
en de nacht zal komen.
Blijf bij ons en bij Uw ganse kerk
aan de avond van de dag
aan de avond van het leven
aan de avond van de wereld.
Blijf bij ons
met Uw genade en goedheid
met Uw troost en zegen
met Uw Woord en Sacrament.
Blijf bij ons
wanneer over ons komt
de nacht van beproeving en van angst
de nacht van twijfel en aanvechting
de nacht van de strenge, bittere dood.
Blijf bij ons
in leven en in sterven
in tijd en eeuwigheid. Amen.

Jezus wil naar de andere zijde van het meer
varen. Toch zal er weinig rust overblijven

voor de Man naar Gods hart. Gelukkig bevindt Zich de Zaligmaker onder zorgdragende broeders. En dat niet alleen: Het zijn ook gelovige broeders. Zij hebben alles verlaten en zijn Hem gevolgd.

Van harte gunnen ze hun Meester een weinig rust. De gunning is wederkerig. Jezus heeft vandaag zoveel gedaan en gezegd! De broeders zijn blij, dat ze nog even aan de slag kunnen. Laat de Meester maar heerlijk slapen. Zij hebben verstand van vissen en varen en zijn vertrouwd met het grillige water.

Jezus heeft gezegd: "Laat ons overvaren aan de andere zijde". Van de discipelen lezen we: "En zij namen Hem mede".

In een ogenblik hebben ze het initiatief genomen. Kom Meester, gaat U maar rustig liggen. We waarschuwen wel als we aan de andere kant zijn.

Wat heerlijk voor de Meester om nu het moede hoofd te mogen neerleggen op een kussen in het achterschip. Jezus hoeft niets meer te doen. Veilig in Petrus armen.

Op weg naar de andere zijde.... Wie is niet op weg naar de andere zijde? Wie zit er niet in 't schip?

We zijn op weg van de ene plaats naar de andere plaats..van de ene omstandigheid naar de andere situatie..van de ene onrust naar de andere onrust..van de wieg naar het graf. Maar laat ons even stilstaan. Stilstaan tussen onze wieg en ons graf.

'k Zal gedenken, hoe voor dezen ons de Heer' heeft gunstbewezen.

Hoog boven onze wieg en boven ons graf is een Andere Zijde. Het is de hemel en de troon van God. Dáár klonk het Woord: ZIE, IK KOM!

God wilde overvaren, nedervaren naar onze donkere zijde. Hij kwam in onze wieg en in ons graf.

Sprak Hij niet: Laat ons mensen maken?

Waar is uw God? Wat merk je van Hem? Mijn God ligt in het schip. Hij is doodmoe. Hij heeft Zijn moede hoofd neergelegd op een kussen. Het WOORD! Alles is door Hem gemaakt. Hij slaapt in een zinkend schip! Waar is uw God, o mijn ziel? Mijn God is slapende in het schip. Stil maar, Elia..steek je zwaard nog even in de schede. Mijn Heere slaapt de slaap des doods. Wat man leeft er die de dood niet zien zal? Wie redt zijn ziel van het zinkende schip? God was in Christus.

Stil even, lieve dogmaticus. Misschien heb je je rode potlood voor de dag gehaald om door te strepen, met de gedachte: Dat kan niet en dat mag je zo niet zeggen...

Lieve vriend, laat me toch even. Juist zò is Hij mij tot een hevige aanvechting en tegelijk tot een onuitsprekelijke vreugde in deze ster-vende wereld. Het schip zal nog zinken. Jezus is te zwaar voor het schip.

Daar vaart het bootje met de slapende Jezus naar de andere zijde. Opeens breekt een grote storm los. Tirannen blazen dreiging en moord. Maar o, wie heeft de wind in Zijn vuisten verzameld? Wat is u, gij zee? Wilt ge m'n slapende Heiland bedelven onder uw woedende baren? Dat ge een onwillige Jona wilde smoren in uw donkere schoot is nog tot daaraantoe..

Maar hier rust de gewillige Knecht van de Vader. Hij zal rusten in de schoot der aarde. Met grote angstogen zien de discipelen de golven hoger en hoger worden. De golven brullen en slaan. Ze willen beletten dat de Knecht voet aan land zet. Ze willen Hem de

weg versperren naar het stof, waaruit wij genomen zijn. Zij willen dat het droge niet gezien wordt.

Woedende golven slaan over het schip heen. Het schip maakt water en de matrozen staan met hun voeten in de zee.

Dan is er de angst..de gedachte..de paniek: Nu is het afgelopen! We verdrinken. Hier vinden we een zeemansgraf. En de Meester slaapt maar door.

Ze worstelen zich naar het achterschip en schreeuwen..schreeuwen boven de storm uit: Meester, bekommert het U niet, dat wij vergaan???

Een schokkende vraag.

Een pijnlijke vraag.

Een ontierende vraag.

Juist dáárom is de Meester naar ons toegekomen. Bekommernis was in het hart van God!

Hoe moet het toch met Efraïm? Hoe moet het met Petrus en Johannes?

Hoe moet het met u en mij?

Tot ondergang zijn wij gedoemd,
als God ons niet bij name noemt,
maar God-zij-dank, Hij doet ons gaan
door 't water van de doodsjordaan.

Gij heft de aarde aan het licht
door diepte heen en door gericht,
eens zal zij bloeien als een roos,
een dal van rozen, zondeloos!

Zal de Rechtvaardige Rechter Efraïm niet zijn als een mot, en het huis van Israëls als een verrotting? Zal Hij niet als een felle leeuw verscheuren en heengaan? En er zal geen Redder zijn! (Hoséa 5)

Hoor dan uw bekommerde God: Hoe zou Ik u overgeven, o Israëel? Hoe zou Ik u maken als

Adama, u stellen als Zebóim? Mijn hart is in Mij omgekeerd, al Mijn berouw is te zamen ontstoken. (Hoséa 11)

Hoor uw bekommerde God: Is niet Efraïm Mij een dierbare zoon, is hij Mij niet een troetelkind? Want sinds Ik tegen hem gesproken heb, denk ik nog ernstig aan hem; daarom rommelt Mijn ingewand over hem; Ik zal Mij zijner zeker ontfermen, spreekt de HEERE. (Jeremia 31)

Meester, bekommert het U niet, dat wij vergaan?? Het bekommert Hem zo geheel en al, dat Hij zelf wil vergaan in hun en onze plaats. Hij wil branden in onze plaats. Geen water van de zee zal het vuur van eeuwige liefde kunnen blussen.

Jezus werd wakker gemaakt..ondanks de vermaning: Ik bezweer u, gij dochters van Jeruzalem, dat gij die liefde niet opwekt noch wakker maakt, tot het haar luste..

De kreet van de discipelen zinkt Hem diep in het hart.

Bekommert het U niet? En Jezus, opgewekt zijnde. Hij wil de minste zijn. Hij wil de Herder zijn van afgekeurde schapen. Afgekeurd voor de slacht. Hij laat Zich opwekken. Straks..o, straks zal niemand Hem meer wakker kunnen maken. Straks, o dan komt het einde van alle vlees. Niemand zal Hem op kunnen wekken. Niemand zal Hem op mogen wekken. Engelen en zaligen en aardwormen mogen de zee volwenen.. maar wakker mogen ze Hem niet maken. Dát doet de eeuwige Vader, groot in macht. Vader zal Zijn Uitverkorene recht doen.

Jezus, opgewekt zijnde, bestrafte de wind, en legt de zee het zwijgen op. Hij bekommert Zich om Zijn bange discipelen. De grote muil van het zeemonster gaat dicht. Hij heerst over de opgeblazenheid van de zee, wanneer haar baren zich verheffen, zo stilt Hij ze. Gans Rahab is

door U verbrijzeld, gans verslagen.
Weggedrongen wordt de grote storm door de
grote stilte van de vrede, die het verstand
te boven gaat.

Mannen...waar is jullie beschuldigende vraag?
Jullie dachten: Nu vergaat de wereld..ster-
ven..God ontmoeten.

Stilte. Grote stilte. En in de stilte het
Woord: Wat zijt ge zo vreesachtig? Hoe hebt ge
geen geloof??

En zij vreesden met grote vreze, en zeiden:
Wie is toch deze?

O, Hij is uw bekommerde God en Zaligmaker. Hij
zamelt de vloek op tot de dag van de toorn.
In ontzagwekkende bekommering zal Hij zinken
in de zee van de Godverlatenheid.

Waar is uw God? God was in Christus, de we-
reld met Zichzelf verzoenende, en heeft het
Woord der verzoening in ons gelegd. Hij is op-
gewekt! Zeg het Zijn discipelen!

Zeg, oude of jonge zwerver op de woelige ba-
ren van de zee... Durf jij heden te zeggen dat
God Zich om jou niet bekommert??

D.C.O.

00000